

EGYHÁZI ÉNEKEINK ÚJ FORMÁBAN.

(Folyt. Próbaénekeskönyv helyett.)

6.

(Régi, 1777-i Énekeskönyv 4. lapja átköltve.)

1. Oh mi szent Atyánk, kegyes és kegyelmes
Jézus Krisztusnak szerető szent atyja,
Áldott szent lelked ki reánk bocsátod,
Egy örök Isten!
2. Győzhetetlen vár, mi erős kőszálunk,
Búsult lelkeknek bizodalmas bástya,
Csüggedt vándornak csobogó forrásviz,
Egy örök Isten!
3. El nem alvó fény, lobogó szövétnek,
Jóban járóknak ki nem alvó lámpás,
Egyetlen biztos menedék fent és lent
Egy örök Isten!
4. Áldott légy, áldott, mi Atyánk, kegyelmes
Jézus Krisztusnak szerető szent Atyja,
Éltető szent lelkedet öntsd ki ránk ma,
Egy örök Isten!

7.

(Pünkössti ének.)

1. Jövel jövel pünkösztnek égi lángja,
Urunk Szent Lelke szállj, oh szállj reánk ma,
Lehelj lelkünkbe lángoló szerelmet,
Oh szent Lehellet!
2. A tikkadt föld keblét az égre tárja,
Bágyadt szívünk enyhültét jaj de várja,
Oh szállj le, hullj le, Ég harmatja, könnye,
Enyhületünkre.
3. Vigaszt mi már, vigaszt csak tőled várunk,
Te vagy nekünk mi el nem omló várunk,
Te vagy szívünknek egyetlen reménye
Oh nézz feléje!

4. Kettős Tüzes Nyelv, szállj oh szállj közinkbe
Égesd ki a mi bűn szorult szivünkbe,
Szólj hozzánk, szólj, hadd tudjunk újra hinni,
Tebenned bízni.

8.

(*Iszlai: Itt e szent falak körében 11. lap*).

Jó Atyánk, az éjszakának messze űzted rémeit,
Új reggelre virradatra támasztottad gyermekid.
Légy oh légy ma is vezérünk, védjed, óvjad útjaink
S megpihenni majd fogadj be, hogyha majd az óra int.

9.

(*Maradj velem. Hozsánna 164. l.*)

1. Maradj velem. Már nő az alkonyat,
Bús esthomály bús árnyat bontogat,
Terengeti fátylát a félelem,
Oh, védelemnek atyja, légy velem,
2. Hát élet ez? Hab, mely halad-szalad
Csak gyúl a semmi, egyre gyúl — a hab,
Míg szét nem foszlik. Volt, nincs. lstenem,
Változhatatlan Úr, maradj velem.
3. Maradj velem, ne úgy, mint idegen,
Kit erre visz az útja s beizen,
Ne mint vendég, ki csak beszél s megyen:
Örök lakómként, úgy maradj velem.
4. Ne mint király, ki számadásra von.
Úgy jöjj: gyógyító írral ajkadon.
S gyógyíts meg. Enyhíts nagy keservemen,
Én orvosom, jövel, maradj velem.

10.

(*Im az áldott nap feljövén. 40: lap*)

1. Áldott napod, hogy felhozád,
Uram, szivünk újult erőt merít,
Felvesszük a letett igát
S mit ránk rakál, az élet terheit.
2. Ha csüggedünk, ha lankadunk,
Uram, próbához adj erőt nekünk.
Ha nem bírjuk, ha lankadunk,
Ne hagyj el minket, fogd meg két kezünk,
3. Ne tedd raboddá gyermeked,
Ne tedd a munkát kínessá nekünk,
Nem kérünk, hogy terhét levedd,
Csak kedvet és erőt adj, lstenünk,

4. Csak kedvet adj, csak lelket adj,
S a szenvedés is édes lesz nekünk.
Csak megmaradj, csak el ne hagyj
S dalolva áldunk, édes Istenünk.

11.

(Közének.)

Csüggedők, óh jertek, éjre nappal jő fel
Földresujtott lelkek, fel a szívvel, fővel.
Elsírt könnyetekben ott a balszam írja:
Könyvében az Isten cseppenként felírja.

12.

(Közének.)

Szent Istenünk feléd szállt fel buzgó szavunk,
Te vagy nekünk, te légy, el nem nyugvó napunk.
Szólj óh szólj nekünk, áldott szeretet,
Áhit szomjuhoz kiseded sereged,
Szent igéd szózatát hadd értenünk tehát.

13.

(Téged illet Úristen. Énekeskönyv 11.)

1. Téged illet Úristen végtelen dicséret,
Téged illet, szent Atyánk diadalmas ének.
Hirdetünk szent szeretettel,
Áldunk áldott gerjelemmel
Tégedet.
2. Mennyen-földön mindenek általad levének,
Rólad zengi himnuszát minden érző lélek.
Égi testek, égi lángok,
Mérhetetlen nagy világok
Áldanak.
3. Óh nagy Isten, minden ím szent kezéd munkája:
Nappalodnak hajnala s éjjelednek árnya.
Óh dicsőítsd szent neved meg:
Állíts bennünk szent nevednek
Templomot.
4. Én szerelmes jó Atyám, nincs e földön árva.
Gyermekidnek szíve száll szent fohászzkodásra,
Óh Atyánk, te szólj e szívnek
S vedd magadhoz gyermekidnek
Sóhaját.

14.

(Énekeskönyv 35 lap.)

1. Áldott Isten, életemnek megtartója, áldalak.
Jóllétemnek megadója, epekedve vártalak,
Napod amíg keleten
Tündökölve megjelen.
Amíg harcra kél az éjjel
S áldást áraszt szerteséjjel.

2. Oltalmaznak szárnya alatt édes volt a nyugalom,
Míg aludtam őrt állott a mennyei szent oltalom.
Halálommá álmat,
Koporsommá ágyamat
Hála, hogy nem változtattad,
Én megtartóm, magasztallak.
3. Oltalmazdba bízom újra ma is árva életem,
Védj meg, óvj meg, tarts meg engem, óh mennyei kegyelem.
Míg e földi pálya tart,
Nyújtsd, óh nyújtsd felém a kart.
S majd ha nappalom leáldoz,
Tárj kapút az éjszakához.

15.

(Lead us o father.)

1. Ne küldd le még, Uram, ne küldd napod,
A számadással még kész nem vagyok.
Libbenti szárnyát künn az alkonyat,
Ne küldd el még, ne küldd a gondokat.
2. Még számot nem veték. Nem mondhatom:
Csak menj le nap, derül majd holnapom.
Talán derül, de jaj mit ér a nap,
Ha elveszítem itt szívemben azt?!
3. Ha semmi vágy hozzád, feléd nem űz,
Napod reám ha gondatlanra tűz.
Ha elveszítlek itt benn — óh Atyám,
Ne küldj, ne küldj ily reggelt én reám.

16.

(Énekeskönyv 62 lap.)

1. Vétkeim halomra gyültek én szegény fejem felett,
Mint sötét hollók megültek, mint morajló fellegek,
Mint a zápor, mint az ár, melynek árja meg nem áll,
Omlanak, jaj, jönnek, jönnek s én szegény fejemre törnek.
2. Hol keressen, hol találjon oltalmat szegény fejem?
Merre fussak, merre tudjak megmaradni, Istenem?
Hol nem látsz, hol nem talál rám a rettentő halál?
Látom már, jaj, rémes, rémes, itt ül benn és mardos, tépdés.
3. Itt ül bent és számadásra szólít rettentő szava,
Elsuhan s nagy gyásztalárja mintha rám rivallana.
Nincs menekvés, elveszít, enmagammal szembesít,
Ellenem szól minden részem, rám vall minden szívverésem.
4. Szánj meg engem, láss meg engem, irgalomnak Istene!
Ennyi vádlóm, perlóm ellen nincs ki más megvédene.
Szent Atyám, te légy nekem magam ellen fegyverem.
Adj erőt új útra térnem, irgalmad megérdemelnem.

17.

(Énekeskönyv 86 lap.)

1. Esztendők és idők, Uristen, előtted nincsenek,
Határtalan zajgás között mind egymásba ömlenek.
Szemöldököd csak egyet villan s az élet megterem,
Szemöldököd csak egyet rebben s egy élet elpihen.

2. Nincs változás és elmulás sincs. Nincs élet, nincs halál,
Hajszátra egy ikertestvérpár kart karba fonva jár.
Élet, halál mint edesegy két testvér ölelkezik,
Egyek tebenned: egybefolyva járnak meg útjaik.
3. Csak minket vár itt utazókat mindegyre változás,
Leperg, lefoly a homokóra, új föld, új állomás.
Csak minket vár az állomáson eltöltött életünk.
S megkérdi, mit s kinek gyűjtöttél. Már méssz? Mit hagysz nekünk?
4. Óh mennyien megérkezének szent végzésed szerint,
Uram, milyen kegyetlen rendet vágott ez év megint.
Körülnézünk s döbbenve látjuk, hogy megfogyatkozánk,
Óh mennyi megpróbáltatást is mértél uram reánk.
5. Szeretteink elszólitottad, elhívtad híveink,
Magunk maradtunk könnyeinkkel, magunk s keserveink
Ób nézz Uram, óh nézz felénk már, deríts ránk új eget.
A csillagoltó éjszakára hozd fel már reggeled.

18.

(Brother hast thon.)

1. Szent fiadnak, Istenünk.
Mennyet hogy nyitott nekünk,
Ünnepeljük ünnepét,
Áldjuk áldott szent nevét.
2. Megnyitotta sziveink,
Hozzád vont a lelkeink.
Menyországot ott nyitott,
Mikor hozzád szólított.
3. Emberszívben ott rakod,
Szent Atyánk föl trónusod.
Üdvösség csak ott terem,
Itt e földi téreken.
4. Megdicsőül, égbe száll,
Itt, Uram, ki rád talál.
Már e földön üdvözül,
Jobb kezed felére ül.
5. Ezt a szentélyt Istenünk.
Mindig tárva tartsd nekünk
Szent fiadnak ünnepe
Szállhasson szívünkbe le.

19.

(How sweet)

1. Feltámadunk, feltámadunk, meghalt már a halál.
Örömré vált bűbánatunk mérgét kiadta már.
2. Kicsinyhitük, hitetlenek, a sírba nézzetek,
Hol van, kit átvert, sírba tett, a Golgothán a szeg?!
3. Itt van szívünkben, nem halott, itt épít templomot.
Örök hazát itt rak nekünk, él, él, feltámadott.

4. A könny, a vér omolhatik, de mindent jóra vált:
Légy csak halálig hű, s igaz, s legyőzted a halált.

20.

(Énekeskönyv 115.)

1. Jézus lelkünk nagy királya, megdicsőült fájdalom,
Szent hitünknek sziklaszála, mennybeszállott irgalom,
Im nevedben ünnepel, minden hálatelt kebel.
2. Hogy kell túrni, megmutattad, értünk elfolyt szeretet,
Kétséginket eloszlattad, nincs halál, nincs rettenet.
Emberek, ne féljeteK, fönt az Úr fejünk felett.
3. Éltedért nem alkudoztál, elviselted sorsodat,
Földi nagy hatalmasoknál nem könyörgött ajakad
Tudtad, hogy a viadal végén vár a diadal.
4. Áldott légy, óh százszor áldott, véghetetlen szeretet,
Csüggedéstől, hogy megváltott bátorító szellemed:
Kishitúk, ne féljeteK, él az Úr fejünk felett.

21.

(Sanct Paulus. Pünkösti)

1. Isten szent lelke, égi láng,
Lobbanj föl bennünk, szállj le ránk.
Világot gyújtó szeretet,
Áraszd szívünkbe szent tűzed.
2. Kettős tüzes nyelv, harsonád
A lelkeinken hasson át,
A bú szívünket eltélé,
Szólj hozzá, verj lelket belé.
3. A csüggedőt, a lankadót
Tűzelje tette szózatod
Nyugtát ne lelje ember itt,
Míg ki nem nyótte kenderít.
4. Kemény igába míg előbb
Be nem fog minden csepp erőt,
Pihenni addig, oh ne hagyd,
Űsd, vágd, amíg munkába kap.
5. Légy lángostor, légy fergeteg,
Szívünkbe irt szent végezet.
Isten szent lelke, égi láng.
Lobbanj föl bennünk, szállj le ránk

22.

(Énekeskönyv 159.)

1. Jőjjetek: oh jőjjetek, minden rendü emberek,
Áldozatra hozzatok bűzgő hálaszózatot,
Istenünknek zengjeteK hangos hálaéneket.

2. Aldásoknak Istene, éltünk üdve mindene,
Aldásod van mindenén itt e földi téreken,
Itt e föld és fent az ég ittassult örömben ég.
3. Lám, a föld, hogy illetéd, nyíjta kincses kebelét:
Dús határon ért kalászs, melynél szebbet nem találsz,
Még az ég is: sугaráit boldogan bocsátja rád.
4. Áldott, áldott légy ezért, szent Atyánk, e kincsekért,
Hadd lehessünk érte itt arra méltó gyermekid.
S hogyha béborul napunk, bozd fel újra nappalunk.

23.

(Adventi.)

1. Igéret beváltó édes jó Atyánk,
Hálatelt szívünkéből hozzád száll imánk,
Benned aki bízis, annak megmaradsz,
Útlan bújdosónak menedéket adsz.
2. Útlan bújdosóra felhozod napod,
Jó embert a jóra jóval biztatod:
Ember ébredeszel, im szólítanak,
Új eget, új földet rejt a virradat.
3. Vágjátok az ösvényt, útat írtsatok,
Földet feltöretlen úgy ne hagyjatok,
Jön, jön aki hozza üdvösségteket,
Tárjátok eléje tiszta szíveket.
4. Igéret beváltó édes jó Atyánk,
Váltságunknak napját támaszd föl reánk
Tűzkeresztelőre küldd el követed,
Küldd el, aki minket hozzád elvezet.

24.

(Énekeskönyv 76. helyett.)

1. Karácsonyra virradtunk, keresztények jertek,
Harangszava hirdeti, eljött már a gyermek.
Zengedezve szálljon föl szívünkéből az ének
Trónjához a szeretet áldott Istenének.
2. Bethlehemnek csillaga, ránk ragyog ma fényed,
Bethlehemnek jászola, lettél szent igéret,
Elűzöd az éjszakát, árnyat, éjet, rémet,
Te lettél az üdvösség, út, igazság, élet.
3. Karácsonyra virradtunk, keresztények jertek,
Harangszava hirdeti, eljött már a gyermek,
Zengedezve szálljon föl szívünkéből az ének
Trónjához a szeretet áldott Istenének,

25.

(Záró ének.)

Igazságnak nagy Istene, halld meg népedet,
Fájdalmunkban görnyedezve hívtunk tégedet.
Adj nekünk már vigasztalást, emelj fel megint:
Megbűnhódtük, jaj de meg már minden bűneink.

Pálffi Márton.

KÜLFÖLDI SZEMLE.

I.

Az „International Congress of Free Christians and other Religions Liberals“ („A szabadelvű keresztények és más liberális vallásos gondolkodók nemzetközi kongresszusa“) háború utáni első gyűlését a múlt év augusztus 29—31. napjain tartotta Leyden városban, a történelmi egyetem falai között. Az 1913-ban Párisban tartott kongresszus után ez volt az első alkalom, mikor a világ szabadelvű vallásos gondolkodói a Globus minden pontjáról összegyűltek, hogy közös programjukat s e szerencsétlen világ újjáépítésére vonatkozó terveiket megbeszéljék. Tizenkét nemzet képviselői vettek részt a kongresszus ülésein. A magyarságot József Miklós és dr. Csiki Gábor képviselték.

A gyűlés első napján a különböző nemzetek képviselői húszperces előadásokban ismertették a saját hazájukban levő állapotokat, hogy a kongresszus egy teljes képet nyerhessen a világban folyó vallásos és más társadalmi mozgalmakról.

A gyűlésezés további folyamán Lic Carola Barth, az ifjúsági mozgalmak egyetemes megszervezéséről, dr. Heering leydeni professzor pedig a modern társadalom erkölcsi alapköveiről tartott érdekes előadást, mely a gyűlés tagjai közt élénk eszmecsere-t indított be.

A kongresszus Leydenben ép a háború által teremtett világhelyzetre való tekintettel, munkájának új irányt szabott. Míg eddig inkább elméleti irányban dolgozott, most teljesen gyakorlati programot állított maga elé.

A kongresszus a jövőt illetőleg, az alábbi határozatot hozta Samuel A. Eliot, az amerikai Unitárius Társulat elnökének indítványára :

1. A kongresszus örömmel ismeri el az ifjúsági mozgalmak megszervezése céljából a Hollandiában felállított nemzetközi központi hivatalt, mely a szabad kereszténység gondolatától van áthatva s a kongresszus végrehajtó-bizottságát felhívja, hogy azt vállalkozásában segítse s igyekezzék minden képviselt államban hasonló intézményeket szervezni.

II.

Dr. Martin Rade marburgi egyetemi tanár indítványára :

1. A konferencia elégtétellel állapítja meg, hogy a modern teológia munkája a maga módszerével és eredményével az